

Logg från Älva

Datum: 24/1-17

Elevloggare: Christian och Arvid

Personalloggare: kapten Sören

Position: N29° 02,92 W13°04, 402

Segelsättning: Stagfock, fock och storsegel

Fart: 3,5 knop

Kurs: 270°

Beräknad ankomst till nästa hamn: Onsdag morgon

Planerat datum för att segla vidare: Måndag den 30 januari

Väder: Strålände sol med enstaka moln och lätt bris

Elevlogg:

Hejsan svejsan! Land i sikte!

Denna dag har varit väldigt intressant då vi har sett massvis med delfiner och flera stora fartyg. Det har varit strålände sol hela dagen, och de flesta av oss har fått färg. Schemat idag har bestått av matte och fartygsbefäl. Med tanke på hur lite vi har sett tidigare så var det ganska många saker som dök upp idag, en riktig toppendag helt enkelt.

På morgonen idag var det fortfarande lite oklart när vi skulle komma fram till Lanzarote, och det rörde sig om antingen ikväll eller imorgon. Nu däremot har Sören slagit träklubban i bordet och bekräftat att vi inte kommer fram till Lanzarote förrän imorgon, men med tanke på det fina vädret vi har haft så skadar inte en extra dag ute på sjön.

Det var dagens uppdatering från Christian och Arvid, nu är det Sörens tur att reflektera dagen.

Personallogg:

"...på havet där friheten bor", skaldade en gång Evert Taube. Raden faller mig i tankarna nu när vi har ett par dagar till havs med obruten horisont runtom och en oändlig stjärnhimmel som välver sig över oss på nätterna. Är det sant? Finns friheten till havs, och i så fall på vilket vis?

En sak är förstås den öppna horisontens frihet. Har jag ett gott skepp, kan jag – åtminstone i teorin – färdas vart jag vill på klotet, till vilken kust jag önskar. Så länge jag är på internationellt vatten kan ingen världslig makt eller myndighet hindra mig. Först när jag nalkas land, möts jag av tjänstemän, tillståndskrav, förbud och restriktioner.

Här i Älvas lilla värld tycker jag att en annan frihet blir påtaglig när vi får några dagar till sjöss: Friheten från distraktioner. Medan timmarna och vakterna går, vågorna vandrar ändlöst och sol och stjärnor välver sig över oss från öster till väster, faller ett lugn över fartyget. Inget WiFi, inga blinkande neonskyltar, påträngande reklam eller lockande köperbudanden. Bara skeppet, havet, himlen och några delfiner – även de i full frihet – ibland.

För våra elever tror jag att sådana här dagar kan vara guld värda. Ostörd tid för studierna förstås. Men också för att varva ner, ha lite tråkigt, fundera över livet och möta sig själv. Att stå utkik ensam ett par timmar och se ut över havet medan stjärnhimlen är så mäktig som den bara blir till havs, det behöver verkligen inte vara bortkastad tid.

Mörkret har fallit och jag skall strax gå upp på min vakt. Då kan jag önska att vi inte gick i hamn i morgon utan kunde sätta kurs ut över Atlanten, med tre veckor tills land dök upp i synranden. Men icke, där går gränsen för vår frihet. Man får vara ganska nöjd ändå. Sannerligen!

Hälsningar / Sören